

Валентин Бичко

Справжнє ім'я: Валентин Васильович Бичко

Народився: 17 червня 1912 р.

Місце: Харків

Помер: 31 жовтня 1994 р.

Місце: Київ

День народження автора: 17 червня.

(А чи є серед вас ті, хто народився 17-го числа будь-якого іншого місяця?)

Журналіст | Перекладач | Письменник | Поет

Про автора

Валенти́н Васи́льович Бичко́ (17 червня 1912, Харків — 31 жовтня 1994) — український поет, драматург, автор творів для дітей, публіцистичних статей, текстів пісень, лібрето, опер. Перекладач з литовської літератури. Нагороджений орденом Трудового Червоного Прапора і орденом «Знак Пошани». 1977 року удостоєний літературної премії імені Лесі Українки. Літературна премія імені Лесі Українки за віршоване оповідання «Сімейний альбом» та автобіографічну повість «Благословлялося на світ» у 1977 році. Бичко Валентин Васильович [Електронний ресурс] // Вікіпедія: [вебсайт]. — Режим доступу: https://uk.wikipedia.org/wiki/Бичко_Валентин_Васильович (дата звернення: 18.05.2020). — Назва з екрана. Біографічна довідка Валентин Васильович Бичко народився в Харкові, однак дитинство його пройшло на Чернігівщині (тоді — Полтавська губернія): батько отримав там шматок поля. Хлопчик змалку пізнав смак тяжкої селянської праці. Він рано навчився тримати плуга, косити траву, користуватися ціпом. Пізніше автор розповість про свої дитячі враження і мрії в автобіографічній повісті «Благословлялося на світ» (1969). Спочатку Валентин навчався у Прилуках,

що за сім кілометрів від села. Пішов зразу в четвертий клас. Захоплювався гуманітарними предметами — мовою, літературою, історією, хоча не відставав і в інших. Свій перший допис видрукував у газеті «Правда Прилуччини» (тоді йому було лише 12 років). Знаковим для поета став 1925 рік: саме тоді почала видаватися перша газета для дітей українською мовою «На зміну» (згодом «Зірка»), і вже у другому номері газети було вміщено його вірш «Червоній Армії». Валентин Бичко ввійшов у літературу в середині 30-х років XX століття разом з Андрієм Малишком, Іваном Неходою, Миколою Нагнибідою та іншими поетами, а своїм наставником вважав Павла Тичину. Здобувши вищу освіту в Харкові (Валентин Васильович закінчив у 1932 році Харківський інститут народної освіти й отримав диплом учителя української мови та літератури), працював на педагогічній ниві; був редактором газети «Зірка», головним редактором видавництва «Молодь», редактором журналу «Піонерія». Перша книжка для дітей «Матері на заводах» вийшла в 1932 році, а за нею — «Першотравневий гість» (1935), «Веселі школярі» (1941), «Веселка» (1946), «Літа піонерські» (1954), «Вогнище» (1969), «П’ять казок» (1970) та інші. Перекладав твори з російської літератури (В. Маяковський, С. Маршак, С. Михалков), але найбільше перекладав із литовської (Е. Межелайтіс, Е. Матузявічюс, С. Неріс, Ю. Марцінкявічюс) та білоруської. Писав кон'юнктурні твори більшовицького змісту («Син Жовтня», 1958; «Він в серцях у нас», 1961; «До нас прийшов Ленін», 1966). За книжки «Благословлялося на світ» (1969) та «Сімейний альбом» (1976) удостоєний літературної премії імені Лесі Українки (1977). Також автор літературознавчого нарису «Наталя Забіла» (1963). Писав тексти пісень, лібрето опер: (у співавторстві) опер «Загибель ескадри» (1967), «Мамаї» В. Губаренка (1970), «Перекоп» Ю. Мейтуса, М. Тіца і В. Рибальченко (1939). 1982 року у Києві вийшов двотомник творів В. Бичка. Багатьом віршам поета судилося стати піснями («Ронить листя клен похилий...», «Ой любов...», «Не вставай, тумане...», «Карнавальна» тощо). Творче кредо Валентина Бичка — дивитися на світ «прозірним оком простоти». Помер 31 жовтня 1994 року.

[Додаткові дані з партнерського проекту]: : Бичко, Валентин Васильович (1912-1994) Валентин Бичко — український поет, драматург, автор творів для дітей. Перекладач з литовської літератури. Народився 17 червня 1912 року в Харкові. В 1932 році закінчив Харківський інститут народної освіти. Працював педагогом, в харківській молодіжній пресі, редактором газети «Зірка», головним редактором видавництва «Молодь» (1953-1956), редактором

журналу «Піонерія» (1957-1959). Перші твори опублікував ще 1930. За книжки «Благословлялося на світ» (1969) та «Сімейний альбом» (1976) удостоєний літературної премії імені Лесі Українки (1977). Також автор літературознавчого нарису «Наталя Забіла» (1963). Писав тексти пісень, лібрето опер: (у співавторстві) опер «Загибель ескадри» (1967), «Мамаї» В. Губаренка (1970), «Перекоп» Ю. Мейтуса, М. Тіца і В. Рибальченко (1939).

Нагороди та визнання

★ **1977:** Премія імені Лесі Українки

Питання для дискусії з дітьми

- Яка подія з життя Валентин Бичко вас найбільше вразила?
- Якби ви могли запитати щось у Валентин Бичко, про що б ви запитали?
- Чому творчість цього автора залишається актуальною сьогодні?
- Яка книга цього автора найбільше зацікавила вас і чому?
- Чи пам'ятаєте ви, коли народився Валентин Бичко? (17 червня). А чи є серед вас ті, хто народився 17-го числа будь-якого іншого місяця?